

Vorbereiding tot verandering door gebed.

Dit artikel heeft als uitgangspunt het onderwijs over de eindtijd van Mike Bickle, directeur van het "International House Of Prayer" in Kansas City (U.S.A.)

Hgl.2:14 Mijn duif in de rotskloof, verscholen in de bergwand, laat mij jouw gestalte zien, laat mij je stem horen, want jouw stem is zo lieflijk en jouw gestalte is zo aantrekkelijk.

Inhoudsopgave:

A: Jezus omarmt de Bruid in haar zwakheid.

- A1: Twee soorten duiven.
- A2: Van gewone duif tot tortelduif.
- A3: Jezus ziet de Bruid door het volbrachte werk van het kruis heen.
- A4: Het geheim van de opstanding.

B: De oproep tot een leven van gebed.

- B1: Komen tot Hem.
- B2: Jezus openbaart de schoonheid van de Bruid.
- B3: Zijn oproep om onze stem te laten horen.

C: Van intimiteit naar activiteit.

- C1: De ingang van Gods huis zoeken.
- C2: Gods altaren vinden.
- C3: In het huis van God wonen.
- C4: Werken aan een rein hart.
- C5: Een gebedsleven ontwikkelen.
- C6: Zalving ontvangen.
- C7: Uitgaan in de kracht van de Heilige Geest.

D: De noodzaak van voorbede als voorbereiding.

- D1: Inleiding.
- D2: Zoeken naar apostolische autoriteit.
- D3: Kracht ontvangen in zwakheid.
- D4: Vier zegeningen van een levensstijl van vasten.
- D5: God wil ons overtuigen.

A: Jezus omarmt de Bruid in haar zwakheid.

Hgl.2:14a Mijn duif in de rotskloof, verscholen in de bergwand.....

A1: Twee soorten duiven.

Hgl.2:14a Mijn duif in de rotskloof.....

In Hgl.2:12 wordt gesproken over de tortelduif (towr), maar hier in Hgl.2:14 wordt gesproken over een gewone duif (yownah); tussen deze twee is een aanmerkelijk verschil. De duif komt in Palestina in een aantal soorten voor en wordt in de Bijbel herhaaldelijk vermeld. Van de wilde duiven komt de rotsduif het meest voor. Men vindt ze overal waar zij een nest kunnen bouwen, vooral in het bergland tussen de klippen, in de rotskloven en in oude muren. In grote aantallen leeft de rotsduif in de rotsachtige dalkloven die op het meer van Gennesareth, het Jordaandal en de Dode Zee uitlopen.

Behalve deze duiven komen in Palestina ook tortelduiven voor; deze maken een zacht kirrend geluid. Het is een mooie vogel, die behoort tot de trekvogels. Zij komt in de eerste helft van april in Palestina en is gemakkelijk te vangen en te temmen. Als de Bijbel over tortelduiven spreekt, wordt meestal deze soort bedoeld.

Jer.8:7 De ooievaar aan de hemel, de tortelduif en de gierzwaluw kennen de tijd van hun trek, maar mijn volk kent niet de orde van de Heer.

Bij het brengen van duivenoffers valt het op dat de tortelduiven bijna overal vóór de jonge duiven genoemd worden behalve in Lev.12:6. Een offer van tortelduiven stond blijkbaar iets hoger aangeschreven dan een offer van jonge duiven. Mogelijk was dit zo omdat tortelduiven slechts paarsgewijs gehouden werden, terwijl gewone duiven gewoonlijk in grote aantallen gefokt werden. Bovendien moesten de tortels altijd volwassen zijn, de gewone duiven niet.

A2: Van gewone duif tot tortelduif.

Hgl.2:12 het geluid van de tortelduif wordt in het land gehoord.

De Heer daagt Zijn Bruid uit om vanuit de onvolwassenheid van de gewone duif uit te groeien naar de volwassenheid van de tortelduif; er zijn namelijk een paar opmerkelijke verschillen tussen deze twee soorten duiven.

- 1) De gewone duif was geen trekvogel, terwijl de tortelduif dat wel was (Jer.8:7).
- 2) De gewone duif was schuwer dan de tortelduif, die gemakkelijker te temmen was.
- 3) De tortelduif was sterker trouw gebonden dan de gewone duif.
- 4) De tortelduif moest als offerdier volwassen zijn, de gewone duif niet.

Het Hebreeuwse woord voor 'tortelduif' is 'towr' dat afgeleid is van het werkwoord 'tuwr' wat de betekenis heeft van 'verkennen, onderzoeken'. De Heer Zelf zoekt een rustplaats voor Zijn volk, want Hij heeft Zelf ook het karakter van een tortelduif.

Num.10:33 Nadat ze bij de berg van de Heer vandaan gegaan waren, trokken ze drie dagen verder. De ark van het verbond met de Heer ging voor hen uit om een rustplaats voor hen te zoeken.

Ezech.20:6 Op die dag zwoer Ik hun dat Ik hen uit Egypte weg zou leiden naar het land dat Ik voor hen had uitgezocht, een land dat overvloedig van melk en honing, de parel onder de landen van de wereld.

De Heer daagt Zijn Bruid uit om te worden als een tortelduif die haar lieflijke geluid overal in het land laat klinken; daarvoor moet zij een trekvogel zijn en zich niet langer verschuilen in bergwanden. Daarvoor moet zij ook trouw zijn aan haar enige Levenspartner, Jezus de Bruidegom, en daarom is het noodzakelijk dat zij opgroeit in volwassenheid. Maar nu is zij nog de kleine gewone rotsduif; in de beeldspraak spreekt de duif vooral van de aanwezigheid van twijfel en angst. Daarbij komt vaak haar vlugheid goed van pas; deze duif is een beeld van de onverwerkte angsten in het hart van de Bruid.

Ps.55:7-9 Had ik maar vleugels als een duif, ik zou opvliegen en neerstrijken, ver, ver weg zou ik vluchten, overnachten in de woestijn, haastig beschutting zoeken tegen de vlagen van de stormwind.

A3: Jezus ziet de Bruid door het volbrachte werk van het kruis heen.

Hgl.2:14a Mijn duif in de rotskloof.....

Hier wordt de Bruid vergeleken met een schuwe duif die haar veiligheid zoekt in een rotskloof; voor de Bruid is de tuin van Jezus (Hgl.2:4) met de tafel van het volbrachte werk (Hgl.1:12) op het kruis de veiligheid van een rotskloof. Zij wil haar hele leven doorbrengen in de schaduw van deze rots die Jezus voor haar geworden is; daar wil zij genieten van de overvloed van het wijnhuis waar de banier van Jezus' liefde boven haar is. En Jezus is inderdaad de rots van God die ons gegeven is, zodat wij een onwankelbaar fundament onder ons leven kunnen hebben; dit fundament is sterk en eeuwig.

1 Kor.10:3-4 En de Israëlieten aten allemaal hetzelfde voedsel en dronken allemaal dezelfde geestelijke drank. Zij dronken uit de geestelijke rots die hen volgde, en die rots was Christus.

1 Kor.3:11 Want niemand kan een ander fundament leggen dan dat er al ligt, Jezus Christus Zelf.

De kloof in de rots is de plaats waar God Mozes verborg, toen de glorie van God aan Mozes voorbij ging. God bedekte deze plaats met Zijn hand om Mozes te beschermen tegen het vuur van Gods glorie, want niemand kon God zien en in leven blijven.(Ex.33:23).

Ex.33:21-22 Toen sprak de HEER: Er is een plaats op de rots waar je dicht bij Mij kunt komen staan. Als dan Mijn majesteit voor je langs gaat, zal Ik je in een kloof laten schuilen en Mijn hand beschermend voor je houden tot Ik voorbij ben.

Het Hebreeuwse woord voor 'kloof' is 'chagav' wat afgeleid is van een woord dat te maken heeft met het zoeken van een toevlucht; deze kloof is dus een symbool van het verlossende werk van Jezus aan het kruis van Golgotha en de bedekkende hand van God is een symbool van het werk van de Heilige Geest. Deze kloof spreekt van de wond in de zijde van Christus, de rots van God. Dankzij Zijn wonden en striemen ontvangen wij Zijn vergeving en genezing (Jes.53:5). Deze kloof in de rots spreekt van de dood van Jezus Christus, en daar vinden wij een veilige plaats om een relatie met onze hemelse Vader te hebben op basis van Zijn wonden en striemen. Wij zijn geborgen in Hem.

Kol.3:3 U bent immers gestorven, en uw leven ligt met Christus verborgen in God.

A4: Het geheim van de opstanding.

Hgl.2:14a Mijn duif verscholen in de bergwand.

Terwijl de rotskloof spreekt van de dood van Christus op het kruis, spreekt de bergwand van de opstanding van Christus uit de dood. Het Hebreeuwse woord voor bergwand is 'madregah' wat wonderlijk genoeg te maken heeft met een werkwoord dat 'stappen' betekent. De Bruid zit in een geheime schuilplaats in de bergwand maar wordt toch uitgenodigd om stappen te ondernemen en in beweging te komen; bergwanden kunnen alleen maar beklommen worden door je voeten te gebruiken.

Hoewel zij nog in haar veilige plaats in de tuin achter de muur zit, ziet Jezus haar al in de bergen aanwezig, want ook daar heeft zij een veilige plaats; zij zit verscholen in de bergwand temidden van de vijanden. Dit is een verwijzing naar haar veilige positie in de opstanding van Christus; niet alleen de dood van Jezus geeft haar veiligheid, ook Zijn opstanding geeft haar bescherming in een leven op aarde.

Ef.2:6 Hij heeft ons samen met Hem uit de dood opgewekt en ons een plaats gegeven in de hemelsferen in Christus Jezus.

Paulus bad voor deze gelovigen uit Efeze dat de ogen van hun hart geopend zouden worden (Ef.1:18) om de overweldigende kracht van God te kunnen zien (Ef.1:19), dezelfde kracht waarmee de Vader Zijn Zoon Jezus uit de doden opwekte.

Ef.1:20 Die macht was ook werkzaam in Christus toen God Hem opwekte uit de dood en Hem in de hemelsferen een plaats gaf aan Zijn rechterhand.

De Bruid mag leren ontdekken dat de kracht van de opstanding niet alleen aanwezig is in de tuin van Gods overvloed maar ook in de bergen waar vijanden aanwezig zijn; ook daar is zij veilig in de geheime schuilplaats in de bergwand. Deze schuilplaats zit letterlijk in een steile bergwand, een plaats die door gewone mensen onmogelijk te bereiken is (Kol.3:3-4); het is een hooggelegen plek die het menselijk vermogen op de proef stelt, want men moet er naartoe klauteren. Het gaat hier niet alleen maar om onze positie in Christus, maar ook om het ervaren van het omhoogklimmen naar deze positie. De Heer vraagt hier van Zijn geliefde dat zij het leven van het kruis in praktijk brengt, en dat zij een levend voorbeeld wordt van opstandingsleven. Wanneer zij met Jezus verenigd is in Zijn kruis, zal haar stem voor Hem lieflijk zijn en haar gestalte aantrekkelijk; het is de positie in de rotskloof die dat realiseert.

B: De oproep tot een leven van gebed.

Hgl.2:14blaat mij jouw gestalte zien, laat mij je stem horen, want jouw stem is zo lieflijk en jouw gestalte is zo aantrekkelijk.

B1: Komen tot Hem.

1 Petr.2:4 Voeg u bij Hem, bij de levende Steen die door de mensen werd afgekeurd maar door God werd uitgekozen om Zijn kostbaarheid.

Jezus roept haar op om tot Hem te komen in vertrouwen in plaats van bij Hem weg te gaan in schuldgevoel. Zij mag zichzelf aan God presenteren in vertrouwen op de dood en opstanding van Jezus; het kruis van Golgotha is de lens waardoor God naar ons kijkt. Jezus wil haar gezicht zien als zij Hem aanbidt, en Hij wil haar stem horen als zij roept om hulp in de crisis, die vlakbij is. Het horen van onze stem in gebed is aantrekkelijk voor Jezus en om haar in aanbidding te zien verwarmt Zijn hart. Hij weet dat zij bezig is een compromis te sluiten, maar Hij weet ook dat dit niet voortkomt uit rebellie maar uit onvolwassenheid en zwakheid. Juist in tijden van nood, wanneer wij God het hardst nodig hebben, is de neiging om van Hem weg te lopen het sterkst, maar juist in zulke momenten van zwakheid en compromis roept God ons op om tot Hem te komen met vertrouwen in het volbrachte werk en dankzegging voor onze redding.

Ps.50:14-15+23 Breng God een dankoffer en doe wat je de Allerhoogste belooft. Roep Mij te hulp in tijden van nood, Ik zal je redden en jij zult Mij eren..... Wie een dankoffer brengt, geeft Mij alle eer, wie zo zijn weg gaat, zal zien dat God redt.

God roept ons op om met vertrouwen in de rotskloof van Jezus' lijden en sterven te staan en met geloof te schuilen in de bergwand van Zijn opstanding. Hij roept ons op om de crisis niet alleen op te willen lossen, maar Zijn hulp in te roepen.

Hebr.4:16 Laten wij dus zonder schroom naderen tot de troon van de Genadige, waar we telkens als we hulp nodig hebben barmhartigheid en genade vinden.

B2: Jezus openbaart de schoonheid van de Bruid.

Hgl.2:14blaat mij jouw gestalte zien..... jouw gestalte is zo aantrekkelijk.

In dit gedeelte openbaart de Koning-Bruidegom Zijn hart vol van genegenheid en liefde voor Zijn Bruid door te verklaren, dat zij mooi is temidden van haar worsteling met angst; Hij roept haar op tot volledig vertrouwen in Hem in een tijd van zwakheid. Hij weet hier en nu al dat Hij in Hgl.2:17 door haar zal worden afgewezen, want zij laat Hem alleen de bergen in gaan. Zo zei de Heer ook tegen Petrus, dat deze Hem zou verloochenen vanwege de angst in zijn hart; de Heer wist dat het hart van Petrus zwak was, maar ook dat in zijn geest een gewillige liefde voor Jezus aanwezig was (Matt.26:41).

Dit gedeelte van Hooglied onthult de diepe liefde van de hemelse Bruidegom. Door haar opnieuw Zijn duif te noemen, net als in Hgl.1:15, bevestigt Hij, dat Hij nog steeds gelooft in haar oprechte bedoelingen, hoewel ze worstelt met angst. Het Hebreeuwse woord voor gestalte is vooral een aanduiding van het gezicht; Jezus roept Zijn Bruid op om haar gezicht aan Hem te tonen, want Hij wil haar in de ogen kijken zodat zij kan zien hoeveel liefde er in Zijn ogen is. Daarom roept de Bijbel ons zo vaak op om te verschijnen voor het aangezicht van de Heer; dan kunnen wij de vurige passie en hartstocht in Zijn ogen lezen.

B3: Zijn oproep om onze stem te laten horen.

Hgl.2:14b laat mij je stem horen, want jouw stem is zo lieflijk.....

Hier nodigt Jezus de Bruid uit om binnen te stappen in een van de hoogste dimensies van haar roeping, namelijk om zich toe te wijden aan gebed; het is een van de meest intense verlangens van Jezus dat Hij kan luisteren naar onze stem. Het is ook de allerlaatste opdracht die Jezus in het boek Hooglied aan de Bruid geeft.

Hgl.8:13 Jij die in de tuinen woont, mijn vrienden luisteren naar jouw stem; laat vooral mij ernaar mogen luisteren!

Voorbede - dat is onze stem in de hemel laten horen - is ook de allerlaatste activiteit van de Bruid van Christus in de Bijbel. Aan het eind van het boek Openbaring lezen we over het enige moment in de geschiedenis waarop de Gemeente van Jezus volledig instemt met de Heilige Geest; op het moment dat dit gebeurt wordt de Gemeente dan ook de Bruid van Christus genoemd.

Openb.22:17+20b De Geest en de Bruid zeggen: Kom! Amen! Kom Heer Jezus!

Jezus komt als antwoord op het gebed van de Bruid door de zalving van de Heilige Geest; de Bruid zegt wat de Heilige Geest zegt en de Bruid doet wat de Heilige Geest doet, want dat is de essentie van het Vaderhart van God en het bruidsperspectief. Jezus is de hogepriester van de voorbede (Hebr.7:25), en de Heilige Geest is de Geest van de voorbede (Rom.8:26-27, Zach.12:10) en daarom is ook de Gemeente de Bruid van de voorbede (Jes.30:18-19). Het is eerst nodig dat de Bruid met God over de mensen praat voordat zij met de mensen over God kan praten. Daarom roept Jezus ons op om onze stem in de hemel te laten horen voordat wij onze stem op aarde laten horen.

C: Van intimiteit naar activiteit.

Hgl.2:13b+14b Sta op, mijn mooie vriendin, en kom mee!..... laat mij je stem horen.....

Psalm 84 toont ons een prachtige weg waarin wij beginnen met intimiteit en uitgroeien naar activiteit; we komen eerst tot Jezus en worden voorbereid op het werk; daarna gaan we uit met Hem.

C1: De ingang van Gods huis zoeken.

Ps.84:2-3 Hoe lieflijk is Uw woning, HEER van de hemelse machten. Van verlangen smacht mijn ziel naar de voorhoven van de HEER. Mijn hart en mijn lijf roepen om de levende God.

In de eerste fase van ons leven met God hongeren wij naar Zijn tegenwoordigheid; ons hart smacht van verlangen en roept om de ervaring van Zijn nabijheid. Dit is de fase waarin ons zoeken centraal staat; het is een tijd waarin wij door de deur van Gods tegenwoordigheid naar binnen gaan, maar we zijn op zoek naar de troon van Zijn tegenwoordigheid. We willen niet alleen maar binnen zijn, we willen verder zoeken totdat wij Hemzelf gevonden hebben.

Ps.27:4 Ik vraag aan de HEER één ding, het enige wat ik verlang: wonen in het huis van de HEER alle dagen van mijn leven, om de liefde van de HEER te aanschouwen, Hem te ontmoeten in Zijn tempel.

C2: Gods altaren vinden.

Ps.84:4 Zelfs de mus vindt een huis en de zwaluw een nest waarin ze haar jongen neerlegt, bij Uw altaren, Heer van de hemelse machten, mijn koning en mijn God.

In de tabernakel van Mozes stonden twee altaren; in de voorhof stond het brandofferaltaar en in de eerste tent (het heilige) stond het reukofferaltaar. Het brandofferaltaar is een geestelijk symbool van het kruis van Golgotha, terwijl het reukofferaltaar een symbool is van de aanbidding in geest en waarheid (Joh.4:23-24). Wanneer wij de tegenwoordigheid van God binnengaan staan wij altijd eerst stil bij alles wat Jezus voor ons op het kruis volbracht heeft; daarna gaan wij verder om God te aanbidden voor alles wat Hij voor ons gedaan heeft.

C3: In het huis van God wonen.

Ps.84:5+11 Gelukkig wie wonen in Uw huis, gedurig mogen zij U loven..... Beter één dag in Uw voorhoven dan duizend dagen daarbuiten, beter op de drempel van Gods huis dan wonen in de tenten der goddelozen.

We gaan het huis van God niet naar binnen om daar te werken maar om er te wonen; Gods tegenwoordigheid is bedoeld als een rustplaats, niet als een werkplaats. Toch zal ons verblijf in de tegenwoordigheid van God ons meer veranderen dan al onze menselijke inspanning om een heilig leven te leiden. Wanneer wij kijken in de glorie van Gods aangezicht zullen wij blijvend en diep ingrijpend veranderd worden (2Kor.3:18).

C4: Werken aan een rein hart.

Ps.84:6-7 Gelukkig wie bij U hun toevlucht zoeken, met in hun hart de wegen naar U. Trekken zij door een dal van dorheid, het verandert voor hen in een oase; rijke zegen daalt als regen neer.

Het Hebreeuws spreekt hier over het aanleggen van een gebaande weg in ons hart; om werkelijk tot God te kunnen naderen is een rein hart nodig (Ps.15:1-2, Ps.24:3-4, Ps.73:1, Matt.5:8). Wanneer wij de tijd nemen om in de tegenwoordigheid van God te zijn, zal een reinigingsproces ons hart zuiveren van allerlei verborgen angsten, die ons verhinderen om in volle vrijmoedigheid intimiteit met God te beleven en door te groeien naar activiteit.

C5: Een gebedsleven ontwikkelen.

Ps.84:8-9 Steeds krachtiger gaan zij voort om in Sion voor God te verschijnen. Heer, God van de hemelse machten, hoor mijn gebed, luister naar mij, God van Jakob.

Wanneer ons hart gereinigd en bevrijd is van vele verborgen angsten die tot zondige patronen hebben geleid, zullen wij in staat zijn om steeds meer een leven van gebed te ontwikkelen. Steeds krachtiger en steeds vrijmoediger bewegen wij ons in de tegenwoordigheid van God, en wij zullen ook steeds meer gebedsverhoringen ontvangen. In plaats van een gesloten hart vanwege angst en schuldgevoelens gaat ons hart steeds meer open om naar God te luisteren en tot Hem te spreken.

C6: Zalving ontvangen.

Ps.84:10 God, ons schild, zie naar ons om, sla goedgunstig het oog op Uw gezalfde.

In het ontwikkelen van intimiteit met Jezus groeit de zalving van de Heilige Geest in ons leven; Jezus giet de olie van Zijn Geest over ons uit als voorbereiding voor het moment waarop wij daadwerkelijk met Hem naar buiten gaan en in actie komen. Net als de leerlingen van Jezus moeten ook wij leren wachten in de tegenwoordigheid van God totdat de belofte van de Vader over ons komt (Luc.24:49, Hand.1:4-5+8).

C7: Uitgaan in de kracht van de Heilige Geest.

Ps.84:12-13 Want God, de Heer, is een zon en een schild. Genade en glorie schenkt de Heer, Zijn weldaden weigert Hij niet aan wie onbevangen op weg gaan. Heer van de hemelse machten, gelukkig de mens die op u vertrouwt.

In de voorbereiding van het wachten in de tegenwoordigheid van God heeft ons emotionele hart een belangrijk proces doorlopen; ons hart is gezond geworden door te kijken naar de glorie van de Heer en het ervaren van intimiteit met Hem. Het woord 'onbevangen' heeft in het Hebreeuws de betekenis van 'volkomen, gaaf, onberispelijk, gezond'. Omdat we gezond zijn geworden kunnen we ook gezond worden. Ons hart heeft voldoende liefde en kracht ontvangen om op de Heer te kunnen vertrouwen in activiteiten voor Zijn koninkrijk.

D: De noodzaak van voorbede als voorbereiding.

D1: Inleiding.

In het leven van David zien wij drie stappen waarin hij leerde om de geboden van Gods hart te gehoorzamen en tot volheid te brengen.

a) intimiteit

Ps.27:4 Ik vraag aan de Heer één ding, het enige wat ik verlang: wonen in het huis van de Heer alle dagen van mijn leven, om de liefde van de Heer te aanschouwen, Hem te ontmoeten in Zijn tempel.

b) gehoorzaamheid

Ps.40:7b-9 U hebt mijn oren voor U geopend en nu kan ik zeggen: Hier ben ik, over mij is in de boekrol geschreven. Uw wil te doen, mijn God, verlang ik, diep in mij koester ik Uw wet.

c) autoriteit

Jes.22:22 Ik zal hem de sleutel overhandigen van het huis van David; wanneer hij opendoet, kan niemand sluiten, wanneer hij sluit, kan niemand openen.

Het uiteindelijke doel van ons leven is dat wij ons vurig gaan uitstrekken naar de volheid van Gods kracht die bedoeld is voor onze generatie, zoals David God met heel zijn hart diende in zijn eigen generatie (Hand.13:36). God heeft voor elk specifiek moment van de menselijke geschiedenis Goddelijke strategieën en bepaalde mates van Zijn genade bestemd, die Hij op dat bepaalde moment wil vrijzetten; er is een bepaalde volheid van God voor elke specifieke generatie. Deze volheid van God verschilt van generatie tot generatie; niet elke generatie zal dezelfde mate van volheid ervaren en ook niet dezelfde kenmerken van volheid hebben. Het is onze taak om binnen te dringen in de volheid van God die Hij Zijn volk ter beschikking stelt in het tijdperk van de geschiedenis waarin wij leven.

D2: Zoeken naar apostolische autoriteit.

Judas 3b:ik zie mij nu genoodzaakt u in deze brief op te roepen om te strijden voor het geloof dat voor eens en altijd aan de heiligen is overgeleverd.

De apostel Judas roept ons op om te strijden voor het geloof dat op de Pinksterdag eens en voor altijd aan ons gegeven is; er zijn drie aspecten in dit geloof.

- 1) proclamatie van het onderwijs van de apostelen.
- 2) demonstratie van de autoriteit van de apostelen.
- 3) een heilige levensstijl in eenvoud en overgave.

We moeten niet alleen de leerstellige waarheid van het onderwijs van de apostelen kennen maar ook de kracht van Bijbelse ervaring kennen; we moeten vurig zoeken naar Bijbelse ervaring gecombineerd met Bijbelse waarheid. Het is goed en noodzakelijk om intimiteit met God te zoeken voor Zijn aangezicht, maar het is ook nodig om de kracht van Zijn hand te zoeken voor het verkondigen van Zijn koninkrijk in deze wereld. Wij moeten strijden voor het geloof totdat wij regelmatig demonstraties zien van de kracht van de Heilige Geest die zieken geneest, gebondenen bevrijdt en verdrukten het evangelie verkondigt.

Er is een verschil tussen de introductie en de zalving van Gods genade die tot ons komen wanneer wij gered worden door het evangelie, met de grotere realiteiten die God geeft aan hen die Zijn koninkrijk met overtuiging binnendringen om door te dringen tot Gods hart met een visie voor de volheid van God in deze tijd. De introductie van genade is automatisch voor iedereen die Jezus Christus als Heer en Verlosser aanneemt, maar de volheid van God is bestemd voor hen die daar naar jagen.

Matt.11:12 Sinds de dagen van Johannes de Doper wordt het koninkrijk van de hemel door geweld bedreigd en proberen sommigen er zelfs met geweld beslag op te leggen.

Luc.16:16 De Wet en de Profeten gaan tot aan Johannes: sindsdien wordt het koninkrijk van God verkondigd, en iedereen wordt met klem genodigd binnen te komen.

D3: Kracht ontvangen in zwakheid.

2 Kor.12:9 Maar Jezus zei: Je hebt niet meer dan Mijn genade nodig, want kracht wordt zichtbaar in zwakheid. Dus laat ik mij veel liever voorstaan op mijn zwakheid, zodat de kracht van Christus in mij zichtbaar wordt.

De menselijke neiging is om met grote snelheid het koninkrijk van God binnen te dringen en daarbij de noodzakelijke stappen van zwakheid over te slaan; de boodschap van zwakheid is aanstootgevend voor velen in de gemeente van Christus.

Maar Jezus leerde ons drie grote principes van zwakheid in de Bergrede namelijk het geven van geld in het geheim (Matt.6:2), een leven van gebed in het geheim (Matt.6:5), en een leven van vasten in het geheim (Matt.6:16). Wij moeten onze geestelijke blik richten op een visie voor de lange termijn, waarbij wij moeten volharden in moeilijke en gemakkelijke tijden. Daarbij moeten wij ook de volle strategie van God omarmen door het ontvangen van Zijn kracht in onze zwakheid; dit omvat een radicale levensstijl van bidden en vasten (Joël 2:12-17).

Het nieuwtestamentische vasten verschilt van het vasten in het Oude Testament, want het wordt ervaren vanuit het bruidsperspectief (Matt.9:14-15). Door te vasten in het kader van het bruidsperspectief brengt Jezus ons in partnerschap met Hem en opent Hij ons hart op een manier waarin geen enkele andere dimensie van Gods genade kan voorzien.

Er gebeuren drie dingen.

- 1) wij ontvangen een grotere mate van openbaring en kracht.
- 2) wij ontvangen die openbaring sneller en gemakkelijker.
- 3) de invloed van de openbaring gaat dieper naar binnen.

God gebruikt het vasten samen met het woord van God als een katalysator van de Heilige Geest om het proces van Zijn koninkrijk te versnellen en de mate, waarin wij de schoonheid van Jezus zien, te vergroten. Het vasten geeft bijzonder grote beloningen die vooral te maken hebben met ons emotionele hart; het vasten in het kader van het bruidsperspectief raakt ons hart diep aan. Wanneer wij de Heer zoeken in vasten en gebed, veranderen onze fysieke behoeften, onze emotionele behoeften en onze geestelijke behoeften. M.a.w. wij ontvangen nieuwe verlangens die te maken hebben met onbeschrijflijke privileges, omdat wij dichter bij Jezus worden gebracht en dieper inzicht krijgen in Zijn passie en hartstocht.

Tegelijkertijd is er een krachtiger verwijdering van zonde of in ieder geval een sterke vermindering van zondige verlangens, want er wordt bovennatuurlijke vreugde vrijgezet. Wij kunnen snel leren om van vasten te genieten; wij zullen gaan ontdekken dat de honger naar ervaringen met God ons leven begint te domineren.

D4: Vier zegeningen van een levensstijl van vasten.

1: Vasten verzacht het menselijk hart voor God en vergroot de geestelijke capaciteit om van Hem te ontvangen.

Door de tijd heen groeit ons bovennatuurlijke vermogen om God te voelen en te ervaren, vooral Zijn liefde, Zijn schoonheid en de glorie van Zijn plan voor ons leven. Het vasten helpt ons om een fundament neer te leggen voor Goddelijke romantiek.

2: Vasten verlicht het verstand met een geest van openbaring en verscherpt ons begrip van het woord van God.

Wij ontvangen meer openbaring van God en dat op een snellere manier wanneer wij vasten, onder andere door dromen en visioenen, maar ook door studie en meditatie in het woord van God; er is niets beters dan wanneer Jezus Zichzelf aan ons onderwijst. Toen Jezus het woord van God opende aan de twee mannen uit Emmaüs, raakte hun hart daardoor in vuur en vlam (Luc.24:32).

3: Vasten vergroot onze emotionele capaciteit, vooral gevoel voor rechtvaardigheid.

Jezus heeft gerechtigheid lief en Hij haat ongerechtigheid (Hebr.1:8); dit zijn expressies van een grote emotionele capaciteit in Zijn hart. Wanneer wij vasten, verandert onze emotionele structuur radicaal, niet alleen in het ervaren van Gods liefde voor ons, maar ook in het hebben van Goddelijke ijver voor Zijn wegen. Het vasten richt onze aandacht op Gods emoties; door vasten geeft God ons genadig Zijn Goddelijk perspectief op het leven. Vasten verwijderd niet altijd problemen, maar de problemen komen wel in Goddelijk perspectief te staan omdat wij meer in beslag genomen worden door Gods passie dan door de problemen.

4: Vasten geeft ons grotere resolute kracht tot het nemen van beslissingen.

In Joh.6:15 wilden de mensen Jezus meenemen om Hem koning te maken, maar Jezus zag dat hun hartsgesteldheid niet zuiver was en daarom liet Hij hen alleen en vertrok Hij naar de bergen om te bidden. Zijn besluitvorming werd totaal niet beïnvloed door Zijn populariteit bij mensen.

5: Vasten versterkt een diep gevoel van onze geestelijke identiteit als zonen van God en als Bruid van Christus.

Vasten sterkt ons in onze identiteit, waardoor het houvast van jaloersheid, begeerte en onzekerheid in ons leven wordt ondermijnd en verzwakt. Wanneer wij de stem van onze hemelse Bruidegom horen, verandert datgene wat wij verlangen en wat wij bang zijn om te verliezen; onze verlanglijst wordt gevuld met de dingen die wij niet kunnen verliezen, zoals de zalving van de Heilige Geest in onze relatie met God. Wij gaan dan steeds meer opereren in de kracht van een geromantiseerd hart.

Sinds de Pinksterdag van Hand.2 geeft het koninkrijk van God ons volledige toestemming tot geestelijke intensiteit; geestelijk intens levende mensen kunnen het koninkrijk van God in beslag nemen door hun radicale toewijding. Vasten gaat niet zozeer over voedsel alswel over onze motivaties en gewoonten in vele gebieden van ons leven; het heeft te maken met het onderwerpen van alle dingen aan het doel van dienstbaarheid aan onze Bruidegom. Ons vasten beweegt het hart van God niet, veeleer vasten wij omdat God ons hart aangeraakt heeft. Wanneer wij vasten om God te motiveren tot aandacht voor ons is dat wetticisme, maar wanneer wij vasten omdat Hij allang aandacht voor ons heeft gehad heet dat genade.

D5: God wil ons overtuigen.

Gods uiteindelijke en hoogste doel van gebed is intimiteit; in het proces van het bidden wordt ons hart zacht gemaakt. Wanneer God ons aanspoort om tot Hem te roepen en Hij na verloop van tijd ons gebed beantwoordt, zullen wij perplex staan; we zullen verwonderd zijn en totaal verbaasd staan. We zullen dan gaan zien dat wanneer wij op aarde spreken, Hij in de hemel beweegt; deze openbaring stimuleert overvloedige groei van intimiteit. God maakt de plaats van gebed tot de plaats van ontmoeting met Hem; wij groeien met een open geest naar Zijn troon door Zijn woord de gelegenheid te geven ons hart schoon te wassen.

Een sleutel ingrediënt daarbij is volharding, want wanneer God een visie geeft, geeft Hij ook een belofte. Daarna begint Hij deze belofte vrij te zetten in zichtbare manifestaties, maar lang niet altijd in onze tijdschema's. Hoewel wij rust ervaren in onze innerlijke mens, worstelen wij in onze uiterlijke mens om het leerproces bij te kunnen houden, het leerproces waarin wij intimiteit ontwikkelen door gebed en een levensstijl van vasten. Wij beërven de vervulling van beloften door geloof en geduld (Hebr.6:12). Jesaja omschreef dit proces als volgt.

Jes.30:18 En toch wacht de Heer op het ogenblik dat Hij jullie genadig kan zijn; toch zal Hij Zich oprichten om Zich over jullie te ontfermen. Want de Heer is een God van recht. Gelukkig de mens die op Hem wacht.

God wil zoveel meer van Zijn genade tonen dan wij aan Hem vragen, maar Hij zal toch niet doorbreken op een manier die romantisch partnerschap met Zijn gemeente zal ondermijnen. Hij wil geweldige en verbazingwekkende dingen op aarde doen, maar Hij wil dat doen in partnerschap met ons. Wij kunnen God niet overtuigen van de noodzaak om Zijn koninkrijk en macht op aarde te demonstreren; Hij wil óns overtuigen. Wij kunnen het niet verdienen, want Hij geeft het aan ons als een vrije gift. Maar ook al kunnen wij God niet ompraten of Zijn gave verdienen, toch zullen we het niet kunnen ontvangen als wij niet met volle inzet Zijn koninkrijk met geweld binnendringen.

In dit proces van binnendringen met geweld worden onze harten aaneen gesmeed en met elkaar verenigd, want datgene wat God in ons en door ons geboren laat worden, wordt beschermd door het proces van bidden en vasten. God houdt Zijn antwoord terug totdat wij met een gewelddadige houding binnendringen, totdat wij voldoende zijn voorbereid en in verbinding staan met Hem en elkaar, zodat Zijn gave ons op den duur niet vernietigt met alle gevolgen vandien. In het proces van bidden en vasten overtuigt God ons van Zijn verlangen, maar Hij zal de vervulling van dat verlangen uitstellen totdat Hij het indringende geluid van het roepen van Zijn volk hoort. Zo bevestigt God partnerschap tussen Jezus de Bruidegom en de gemeente als Bruid.

Wanneer Hij Zijn genade in volheid vrijzet voordat er een diepe intieme relatie is tussen Hem en Zijn volk, zal het volk van God zo in beslag genomen worden door het vrijzetten van deze genade, zo opgewonden raken over de doorbraak van het bovennatuurlijke, dat zij onderweg afgeleid zullen worden en intimiteit met Jezus zullen verwaarlozen. Het was Gods idee om ons genadig te zijn, het was niet ons idee; Hij verlangt ernaar om veel meer genadig te zijn dan wij ons kunnen voorstellen, maar de genade moet Zijn relatie met ons bevestigen en niet ondermijnen. Daarom zal Hij Zijn volheid niet vrijzetten totdat Hij de intense roep van Zijn volk hoort als teken van onze bereidwilligheid, maar ook van onze voorbereiding.

Het plan van de Heer is dat wanneer wij onze stem nadrukkelijk tot Hem verheffen, onze harten ontvankelijk worden voor Hem en met Zijn hart in verbinding komen. Wanneer dat gebeurt, betreden wij een gebied waar de zegen en de genade van God Zijn intimiteit met ons bevestigen; zo bekrachtigt Hij in de opwekking onze intieme relatie met Hem. Het proces van gebed heeft ons overweldigd, ons hart zacht gemaakt, en ons dichterbij Hem gebracht in intimiteit; dit beschermt ons tegen het gewicht van de opwekking wanneer God die vrijgeeft. Zo cultiveert de Heer intimiteit in onze relatie met Hem door Zijn antwoord uit te stellen totdat wij tot Hem uitroepen met heel ons hart.

Hgl.2:14 Mijn duif in de rotskloof, verscholen in de bergwand, laat mij jouw gestalte zien, laat mij je stem horen, want jouw stem is zo lieflijk en jouw gestalte is zo aantrekkelijk.

V.v.d.B. ([Vriend van de Bruidegom](#))

Deze studie heeft als uitgangspunt het onderwijs over de eindtijd van Mike Bickle, directeur van het "International House Of Prayer" in Kansas City (U.S.A.) www.ihop.org